

summen i hvert af de paagældende Panter. Jeg tror, at det er rigtigt, at det Baand bevares, men jeg tror ogsaa, at naar det bevares samtidig med, at man i de andre Kreditforeninger — bortset fra Husmandskreditforeningerne — har Lov til at udlane indtil 60 pCt. af Vurderingssummen, kan man med god Samvittighed indrømme denne Kreditforening de andre Lempelser, her er Tale om. Og jeg skal paa mit Partis og egne Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bevarelse af Indførselstolden paa Stenkul, Kokes og Cinders m. v., Toldlovens L. Nr. 102 og 103, indtil Udgangen af Aaret 1917.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4737).

Sagen sattes til Forhandling.

Bramsen: Ved Finanslovforslagets første Behandling udtalte jeg mig paa Højres Vegne om det foreliggende Spørgsmaal, ganske vist først og fremmest om den formelle Side af det, nemlig i Retning af, at det burde afgøres ved en særlig Lov. I Henhold hertil er det ogsaa, at vi fra Finansministeren have et særligt Lovforslag derom i Dag. Jeg kom imidlertid ogsaa den Gang ind paa Forslagets Realitet, hvilket jeg bemærker, fordi den højtærede Minister ved Forelæggelsen udtalte, at han havde paa Fornemmelsen, at det var den formelle Side af Sagen, som var den overvejende. Realiteten mente han ikke, der vilde være nogen Modstand imod. Jeg udtalte mig ikke saa ganske kort om den Side af Sagen, og hvis den højtærede Formand vil tillade mig det, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde den Gang — det bliver ikke saa langt, kun et Udtog. Jeg sagde nemlig følgende: „At Ophævelsen af de to Trediedele af Kultolden i sin Tid kun gav et minimalt Vederlag til de Industrier, som berørtes ved Toldforholdene,

altsaa de toldbeskyttede Industrier, er givet, og for dem vil ogsaa denne Bortfalden ikke heller kunne faa nogen Betydning i Forhold til det, man den Gang tog fra dem. Men der er andre Virksomheder her i Landet, som ere ubeskyttede, for hvem Vedtagelsen af dette Forslag faar en ret stor Betydning. Det er saaledes oplyst af kompetente Mænd, saa vidt jeg husker Industriraadet i København, at Glasværker, Cementfabrikker og Teglværker aarlig forbruge 350,000 Tons, svarende til en Toldafgift efter den nuværende Toldlov af 105,000 Kr., og de have i Henhold til Lovens Ord med fuld Føje kunnet gøre Regning paa og have sikkert ogsaa gjort Regning paa at spare dette Beløb, naar vi naaede den 1. Januar 1913. Det er oplyst, at Københavns Kommune ved denne Anmærkning vilde komme til at lide et Tab paa 100,000 Kr. aarlig, andre Kommuner ville ligeledes komme til at lide noget derunder, og Landbrugsmejerier og Skibsfarten berøres ogsaa af Ændringen. Der er virkelig realiter noget at overveje i denne Sag. Den højtærede Finansminister har selv betonet, at det i 1908 just drejede sig om at tilvejebringe sikker Jordbund for Industrien til at bevæge sig paa, men det forekommer mig, at lige saa rigtigt det var, som den højtærede Finansminister den Gang sagde, at vi maatte have Toldloven, fordi det var vigtigt for Industrien at kunne arbejde paa sikker Grund lige saa sikkert er det, at det Forslag, der ligger i Anmærkningen, maa siges realiter at gaa i den modsatte Retning“. Jeg har ogsaa dog udtalt mig ogsaa om Sagens Realitet, selv om den formelle Ordning af Spørgsmaalet, i det Øjeblik i alt Fald, var det væsentligste. Jeg kan derfor i Dag henholde mig til, hvad jeg udtalte den Gang, og hvad jeg nu har gengivet, og vil kun tilføje, at det skulde glæde mig, hvis det kunde stille sig saaledes, at vi ikke behøvede at opretholde Kultolden for at faa finansiel Balance tilvejebragt. Thi det kan jo ikke nægtes, at har der været noget Punkt, hvorom man uden Hensyn til toldpolitiske Anskuelser har været enig fra alle Sider, har det været om Afskaffelse af Kultolden. Saa vidt mig bekendt, findes der ikke i hele Europa noget Land, hvor der er Told paa Kul. Det er derfor ganske ejendommeligt, at den højtærede Finansminister, naar der er Tale om Ændring i Toldloven, netop kommer til, at det maa blive paa den Position, samtidig med at Ændringer i hele den øvrige Toldlov ønskes opsat indtil den Revision, som efter Lovens skal foregaa om nogle Aar. Imid-